

digheders Virksomhed gives ved en af Justitsministeren — for Revisionen af Afgiftsberegningens Vedkommende efter Samraad med Finansministeren — udfærdiget Instruks, er det maaske formelt set rigtigst, at Justitsministeren udfærdiger hele Instruksen. Jeg forudsætter imidlertid, at Sagen i Praksis vil forme sig saaledes, at Finansministeren faar en afgørende Indflydelse paa den Del af Instruksen, som angaar Revisionen af Afgiftsberegningen; derved kan man undgaa en særlig Instruks fra Finansministeren. — Jeg henstiller, at det udtrykkelig udtales i § 5, 1ste Stykke, at Boet som Regel skal være sluttet inden et Aar. Jeg mener, det er rigtigst, at denne Regel slaas fast i Loven, og at en Undtagelse fra den skal udkræve Tilladelse fra Justitsministeriet i hvert enkelt Tilfælde. Endvidere henstilles det til Overvejelse, om § 5, sidste Stykke, ikke rettest hører hjemme i § 4, da det ellers maaske kunde se ud, som om Bestemmelsen kun angaar det Tilfælde, at Boet ikke er sluttet inden et Aar efter, at Bevillingen er meddelt. Endelig henstiller jeg til Overvejelse, om det ikke vil være rigtigst at affatte § 16 saaledes, at Loven skal gælde for Færøerne, men at der ved kongelig Anordning kan indføres Lempelser i den, efter at Lagtinget er hørt. — Jeg anbefaler Bestemmelsen i § 13 om, at Boerne selv ved Udredelse af en passende Afgift bør afholde Udgifterne ved Tilsynet og Revisionen. Derimod er jeg noget betænkelig ved, at Afgiften kun kan nedsættes ved kongelig Anordning, altsaa paa en forholdsvis let Maade, og ikke forhøjes, navnlig hvis det Tilfælde skulde komme til at foreligge, at Afgiften blev nedsat, fordi den mentes at være for høj, men at det saa senere viste sig, at man var gaaet for langt ned, thi i saa Fald vilde man formentlig, saaledes som Lovforslaget nu er formet, ikke igen kunne forhøje Afgiften uden ved Lov.

Hermed anbefales Lovforslaget til velvillig og hurtigst mulig Behandling i det høje Ting. Sagen maa nu bringes til Afslutning.

Johannes Pedersen: Efter den udførlige Omtale, som Lovforslaget har været Genstand for ved Justitsministerens Fremsettelse af det, og efter at den ærede Ordfører for Venstre har gennemgaaet Lovforslagets vigtigste Bestemmelser paa en saglig Maade, skal jeg ikke komme nærmere ind paa Lovforslaget. Det er fremkommet, fordi mange af Testaments-

eksekutorerne i de senere Aar har formøblet en hel Del af de Penge, som skulde komme Arvingerne til gode; man har Gang paa Gang set, at Eksekutorerne har brugt Midlerne saaledes, at de ikke alene ikke er kommet Arvingerne til gode, men i enkelte Tilfælde endog saaledes, at der ikke har været nok til Afgifterne til Statskassen. Det er Grund nok til, at dette Lovforslag vedtages i den foreliggende Skikkelse, men der er jo bebudet Udvalgs Nedsættelse af den ærede Ordfører for Venstre. Jeg kan anbefale, at vi søger at faa Lovforslaget gennemført i indeværende Samling. Bekostningen ved Lovforslagets Gennemførelse er i Anmærkningerne anslaaet til en 44 000—45 000 Kr., men paa Grund af den Promille, der skal svares af Boets Masse, vil der blive en Indtægt for Statskassen af 70 000 Kr., saa det finansielle Grundlag er i Orden.

Godskesen: Baade af principielle og praktiske Grunde har der allerede i mange Aar været Trang til en bedre Ordning af Tilsynet med Testamentseksekutorer. Jeg glæder mig over, at dette i saa lang Tid svævende Spørgsmaal nu synes at nærme sig sin Løsning; og jeg mener, at det Lovforslag, den højtærede Justitsminister har fremsat, danner et udmærket Grundlag for en Ordning. Der kan være Enkeltheder i de forskellige Paragraffer, som det vil være rigtigst at overveje nærmere, men det vil ske i det Udvalg, jeg ventet vil blive nedsat. Jeg skal derfor heller ikke komme ind paa en udførlig Gennemgang af saadanne Enkeltheder. Jeg vil blot tillade mig at gøre et Par Bemærkninger angaaende et enkelt Spørgsmaal, nemlig det, som omhandles i Lovforslagets § 7, Spørgsmaalet om Sikkerhedsstillelse. Der kan ikke være Tvivl om, at Maalet for en rigtig Formulering af Reglerne maa være, at der paa den ene Side bliver stillet betryggende Sikkerhed, og at det paa den anden Side ikke bliver saaledes, at kun rige Folk, eller i alt Fald kun Folk, der disponerer over en stor kontant Kapital, kan være Testamentseksekutorer. Hvorvidt dette nu er fuldt opnaaet ved Lovforslaget, eller man skulde træffe Lempelser, kan overvejes i Udvalget. Men særlig vil jeg dog gerne fremhæve med Hensyn til § 7, at jeg er enig med den højtærede Minister i, at det bør være saaledes, at Sikkerhed ikke blot skal stilles paa Forlangende, men i Almindelighed, saaledes at den skal stilles, medmindre den frafaldes af de paa-gældende. Det forekommer mig imidler-